

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015409 16 Uvp
BanjaLuka, 12.04.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrša, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin zapisničara, u upravnom sporu po tužbi a.d. G. V. Š., koga zastupa direktor N.Ć., a njega punomoćnici Z.B. i B.D.-B., advokati Zajedničke advokatske kancelarije iz B., Ulica ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 06.05/411-214-3/14 od 26.09.2014. godine, tuženog Ministarstva ... Republike Srpske, u predmetu odgađanja plaćanja poreskog duga, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015409 14 U od 9.10.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj 12.04.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv uvodno označenog osporenog akta tuženog, kojim se odbacuje kao nedopušten zahtjev tužioca za odobrenje odgađanja plaćanja poreskog duga utvrđenog rješenjima Poreske uprave Republike Srpske broj 06/1.02/0705-457-7960/12 od 17.04.2014. godine, broj 06/1.02/0705-457-7960-10/12 od 18.07.2014. godine, broj 06/1.02/0702/3-457-11458-10/12 od 13.12.2012. godine, broj 06/1.02/0702/3-457-13575-10/11 od 9.12.2011. godine i poreskim prijavama bar kod 1026671635, 1027452511, 1028090451 i 1029247770.

Odbijanje tužbe obrazloženo je razlozima da je tužiocu rješenjem tuženog od 09.12.2013. godine odobreno odgađanje plaćanja poreskog duga (na period od 60 mjesecnih anuiteta) utvrđenog navedenim rješenjima tuženog, a rješenjem od 18.02.2014. godine, takođe da mu je odobreno odgađanje plaćanja poreskih obaveza iz navedenih poreskih prijava, a potom da su ta rješenja ukinuta, rješenjima od 04.06.2014. godine, iz razloga što se tužilac nije pridržavao uslova i rokova iz rješenja o odgađanju plaćanja duga. Shodno odredbi člana 9. stav 4. Zakona o posebnim načinima izmirenja duga („Službeni glasnik RS“ broj 66/13 i 52/14, u daljem tekstu: Zakon) tužilac ne može ponovo ostvariti pravo na odgođeno plaćanje istog poreskog duga, bez obzira što se zahtjev veže za pretrpljenu štetu izazvanu poplavama u mjesecu maju 2014. godine i za odredbu člana 9. a) Zakona, jer da se ta odredba odnosi na obveznike koji su ostvarili pravo na odgođeno plaćanje i koji redovno izmiruju anuitete i kojima to pravo nije ukinuto, što kod tužioca nije slučaj. Smisao tih izmjena zakona je da se olakša poreskim dužnicima, koji redovno plaćaju anuitete prema planu iz rješenja i koji su

pretrpjeli materijalnu štetu izazvanu poplavama, a ne nagrađivanje poreskih obveznika koji nikako ne izmiruju svoje obaveze, ni po redovnom, a ni po datim pogodnostima za odgođeno plaćanje, u koje spada i tužilac.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijane presude, tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Navodi da u pobijanoj presudi nižestepeni sud nije dao nove razloge za odbijanje tužbe, osim onih koje je tužena navela u obrazloženju osporenog akta, pa je na taj način „zaštitio“ navedeno rješenje tužene bez odgovora na tužbene navode. Zbog činjenice da je ukinuto ranije odgođeno plaćanje jer nije u cjelosti poštovao rokove plaćanja, nižestepeni sud smatra da ima mjesta primjeni odredbi člana 9. stav 4. Zakona, po kojem ne može da ostvari pravo na odgodu plaćanja poreskog duga, što je pogrešno, jer da je ta odredba primjenjiva samo za slučaj kada zahtjev za odgađanje poreskog duga podnosi poreski obveznik koji nije pretrpio štete izazvane poplavama u maju 2014. godine, a na one obveznike koji su pretrpjeli štetu nastalu zbog poplava, primjenjuju se odredbe člana 6. a) i 9. a) Zakona. Tim odredbama nije određen rok za podnošenje zahtjeva za odgodu poreskog duga, ali je očigledno da se radi o rokovima za poreski dug koji je dospio do 30.06.2014. godine. S obzirom da je u toku postupka podnio takav zahtjev i svu potrebnu dokumentaciju iz člana 6. a) Zakona, ima pravo na odgođeno plaćanje, jer su to „specijalne“ odredbe i isključuju primjenu odredbe člana 6. i 7. Zakona, zbog čega se osporeni akt i pobijana presuda ukazuju nezakonito donesenom. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje. Takođe je zatražio da mu tužena nadoknadi troškove spora u iznosu od 1.077,50 KM prema dostavljenom troškovniku (sastav zahtjeva sa paušalom i PDV 887,50 KM i taksa na zahtjev i presudu 200,00 KM ili po odluci suda).

Tužena u odgovoru na zahtjev ostaje kod navoda obrazloženja osporenog akta i odgovora na tužbu. Posebno ističe da odredbe člana 6. a) i 9. a) Zakona nisu posebne odredbe u odnosu na osnovni tekst Zakona i ne utiču na njihovu primjenu, jer niti jednom odredbom Zakona nije propisan izuzetak od primjene člana 9. stav 4. Zakona u slučaju da se radi o podnošenju zahtjeva za odgođeno plaćanje poreskog duga u smislu člana 5. stav 2. toga zakona. Iako smatra za suvišno, ukazuje da se sve odredbe zakona koji je na snazi imaju primijeniti bez izuzetaka ukoliko taj izuzetak nije izričito propisan, što ovdje nije slučaj. Na ispravnu odluku ovog organa i suda ukazuje i odredba člana 9. a) Zakona koja se odnosi na obveznike koji su ostvarili pravo na odgođeno plaćanje (imaju važeće rješenje) i koji redovno izmiruju anuitete (pravo im nije ukinuto) i u tom slučaju se njihovo rješenje ukida, ali ne prema odredbi člana 9. stav 4., već odredbi člana 9. a) Zakona. Proizlazi da je zahtjev neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i odgovor na zahtjev po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac dana 22.07.2014. godine podnio zahtjev za odgađanje plaćanja poreskog duga utvrđenog naprijed navedenim rješenjima Poreske uprave i navedenim poreskim prijavama, da je uz zahtjev priložio dokumentaciju u skladu sa članom 7. stav 2. Zakona. U postupku po zahtjevu, utvrđeno je da je rješenjem tuženog broj 06.05/411-539-5/13 od 9.12.2013. godine tužiocu odobrena odgoda plaćanja poreskog duga (na period od 60 mjesečnih anuiteta) utvrđenog u pomenutim rješenjima, a takođe da je i rješenjem tuženog broj 06.05/411-54-2/14 od 18.02.2014. godine tužiocu odobreno odgađanje plaćanje poreskih obaveza iz pomenutih poreskih prijava, pa kako je prvostepeni organ, postupajući po

odredbama člana 9. stav 1. i 2. Zakona, aktima od 20.01.2014. godine i od 7.05.2014. godine obavijestio tuženog da tužilac kao poreski obveznik nije uplatio dospelje anuitete iz tih rješenja o odgodi plaćanja poreskog duga, tuženi je utvrdio da su ispunjeni uslovi za ukidanje rješenja o odgodi plaćanja duga, što je učinio rješenjima broj 06.05/411-539-6/13 i broj 06.05/411-54-3/14 oba od 4.06.2014. godine. S obzirom na takvo činjenično utvrđenje, shodno odredbi člana 9. stav 4. Zakona, osporenim aktom, kao što je naprijed navedeno, predmetni zahtjev tužioca je odbačen kao nedopušten.

Sporno među strankama u ovoj upravnoj stvari je da li se na zahtjev tužioca može, primijeniti odredba člana 9. stav 4. Zakona, a s obzirom da je tužilac predmetni zahtjev podnio na osnovu odredbe člana 5. stav 2. i u vezi sa članom 9.a) Zakona, jer je pretrpio štetu izazvanu poplavama iz maja mjeseca 2014. godine.

Prema odredbi člana 9. a) Zakona, na čijoj primjeni insistira tužilac, poreski obveznici koji su ostvarili pravo na odgođeno plaćanje poreskog duga u skladu sa članom 5. stav 1. tačka a) tog zakona, a pretrpjeli su štetu izazvanu poplavama u Republici Srpskoj u maju 2014. godine, mogu ostvariti pravo na odgođeno plaćanje poreskog duga na način iz člana 5. stav 2. tog zakona, ako podnesu zahtjev za ukidanje rješenja o odgođenom plaćanju poreskog duga, s tim da u smislu stava 2. tog člana u slučaju iz stava 1. tog člana tuženo ministarstvo odnosno PU ukida važeće rješenje, a dalji postupak se sprovodi u skladu sa članom 7. i 8. tog zakona.

Slijedi da poreski obveznici koji su ostvarili pravo na odgođeno plaćanje poreskog duga u skladu sa članom 5. stav 1. tačka a) ovog Zakona, a pretrpjeli su štetu izazvanu poplavama u Republici Srpskoj u maju 2014. godine, mogu ostvariti pravo na odgođeno plaćanje sa grejs periodom od godinu dana iz člana 5. stav 2., ako podnesu zahtjev za ukidanje rješenja o odgođenom plaćanju. To bi značilo da u vrijeme podnošenja zahtjeva rješenje o odgođenom plaćanju doneseno u smislu odredbe člana 5. stav 1. Zakona je na snazi, odnosno da je važeće, što nije slučaj kod tužioca, s obzirom da je njegovo rješenje ukinuto prije podnošenja zahtjeva tj. 06.04.2014. godine, čak i prije stupanja na snagu ovog zakona, a iz razloga što tužilac nije izmirivao svoje obaveze, prema anuitetima određenim rješenjima o odgađanju plaćanja. Ukidanje tog rješenja izvršeno je u smislu odredbe člana 9. stav 2. Zakona po službenoj dužnosti, a ne po zahtjevu tužioca (niti je on takav zahtjev podnio), pa iako je nesporno da je pretrpio štetu zbog poplava u maju 2014. godine, zbog navedenog, ne može ostvariti pravo da mu se te obaveze ponovo odgode u smislu odredbe člana 5. stav 2. Zakona, kako je i propisano u odredbi člana 9. stav 4. Zakona, koja se, s obzirom na sve navedeno primjenjuje na slučaj tužioca, kako je pravilno utvrdio tuženi i nižestepeni sud.

Nema mjesta ni primjeni odredbe člana 6.a) Zakona, jer se ista odnosi na one poreske obveznike koji su pretrpjeli štetu izazvanu poplavama u maju 2014. godine, a nisu ostvarili pravo na odgođeno plaćanje poreskog duga po članu 5. stav 1. Zakona. Prema navedenom ne radi se o „specijalnim odredbama“ za ostvarivanje prava poreskih obveznika koji su pretrpjeli štetu izazvanu poplavama, već o izmjenama i dopunama Zakona, donesenim u cilju olakšanja izmirenja poreskih obaveza, pod propisanim uslovima, a ne automatski na sve obveznike, kako pogrešno smatra tužilac. Tužilac neosnovano prigovora obrazloženju pobijane presude, jer su istom dati odgovori na tužbene navode, a prihvatanje pravilnih razloga tužene ne utiče na njenu zakonitost.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova postupka, pa se zahtjev odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49. a) ZUS, u vezi sa odredbom člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić